

Consell Tributari

Expedient: 261/7

El Consell Tributari, reunit en sessió de 7 d'abril de 2008, coneixent dels recursos presentats pel Sr. F. i la Sra. M.P.T. i per la Sra. P.P.M., ha estudiat la proposta elaborada pel ponent designat a l'efecte i ha adoptat l'acord següent:

ANTECEDENTS DE FET

1.- El 9 de juliol de 2007, el Sr. F. i la Sra. M.P.T. i la Sra. P.P.M. interposen recursos contra les liquidacions respectives emeses amb números de rebut PV-..., PV-... i PV-..., respectivament, relatives a l'impost sobre l'increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana meritat per la transmissió "mortis causa", el 26 d'octubre de 2002, de parts indivises de la finca ubicada a l'A. D., núm. ..., Al·leguen prescripció del dret de l'Administració a determinar i exigir el pagament dels deutes tributaris en haver transcorregut més de quatre anys des de la data en què es va produir la transmissió, sense que anteriorment a les liquidacions impugnades s'hagués efectuat cap notificació.

2.- Consta a l'expedient que les liquidacions recorregudes han estat abonades en període voluntari de pagament.

3.- El Departament de Recursos de l'Institut Municipal d'Hisenda proposa desestimar els recursos i confirmar les liquidacions.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- Per a resoldre sobre la qüestió plantejada s'han de tenir en compte els fets següents: En primer lloc, consta a l'expedient una declaració de plusvàlua (núm. ...), amb segell de presentació a l'Institut Municipal d'Hisenda de data 2 d'octubre de 2003, per la transmissió d'una part indivisa de la finca de referència, en la qual figura com a adquirent i, per tant, subjecte passiu de l'impost per tractar-se d'una transmissió "mortis causa", el Sr. F.P.T.. Consten també dues fotocòpies de la referida declaració

segellada, en les quals s'ha eliminat el nom de l'adquirent i s'ha substituït a mà pels de la Sra. M.P.T. i la Sra. P.P.M, fotocòpies efectuades per l'Administració i que van servir per a practicar les liquidacions a càrrec d'aquestes senyores. I per últim, no consta que la Sra. M.P.T. i la Sra. P.P.M. presentessin cap declaració.

Segon.- D'aquestes circumstàncies es desprèn que la consideració de la prescripció no pot ser la mateixa per als tres recurrents. Quant al Sr. F.P.T., s'ha d'entendre que no s'ha produït la prescripció, ja que es va interrompre amb la presentació de l'esmentada declaració de plusvàlua el 2 d'octubre de 2003, conforme estableix l'art. 66 c) de la Llei General Tributària de 1963 (LGT), aplicable per raons temporals, sense que en la data d'interposició del recurs hagués transcorregut el termini de quatre anys des de la presentació de la declaració esmentada, establert a l'art. 64 LGT.

Tercer.- Quant a les altres dues recurrents, en haver-se presentat només declaració de l'impost a nom del Sr. F.P.T. per una part indivisa de l'immoble, i no haver-se formulat declaració per aquelles, s'haurà de considerar si aquesta declaració va interrompre el termini de prescripció respecte a elles, a la vista de l'art. 34 LGT, segons el qual la concurrència de dos o més titulars en el fet imposable determina que queden solidàriament obligats davant la hisenda pública.

Quart.- Sobre la qüestió de la solidaritat entre obligats tributaris, a efectes de l'impost de què tractem, s'ha pronunciat el Tribunal Suprem, entre d'altres, en sentències de 8 de novembre de 1996 i 30 d'abril de 1998. La primera diu: "cuando se trata de adquirentes de partes alícuotas fijas e individualizables, determinantes de distintas y concretas cuotas tributarias, correspondientes a diferentes titulares señalados con sus respectivos nombres y domicilios, procede el giro de liquidaciones (del impuesto de plusvalía) independientes a cada uno de los interesados..." Segons aquesta jurisprudència, el Tribunal Suprem reserva l'aplicació de l'art. 34 LGT només per a aquells supòsits en els quals diversos titulars adquireixen la totalitat d'un bé, sense especificar que n'adquireixen una part. De la sentència de 30 d'abril de 1998 es dedueix aquesta conclusió quan afirma: "La Sala empero, en una adquisición, como tantas veces se ha dicho, por mitad y proindiviso de un inmueble, no puede calificar la relación que liga a los deudores contra la Hacienda, a propósito del Impuesto sobre Transmisiones Patrimoniales, de relación solidaria ... porque no puede apreciarse en ella un supuesto de

cotitularidad en el hecho imponible, puesto que, específicamente, cada copartícipe hace constar que sólo adquiere la mitad del inmueble transmitido, aunque éste se encuentre en estado de indivisión”. I afegeix la sentència: “... es lo cierto que la adquisición, en el caso aquí contemplado, está nominativamente concretada a una mitad del inmueble transmitido. Son dos, pues, los contribuyentes y dos también los hechos imposables delimitados por cada adquisición. Es decir, el hecho impositivo para cada uno de los contribuyentes es la adquisición de la mitad del inmueble objeto de la compraventa. Por otra parte, no hay una adquisición para una comunidad de bienes, que constituya una unidad económica, como podría suceder, vgr., en las adquisiciones para la sociedad de gananciales, sino, como se ha dicho, adquisición de dos cuotas independientes, aunque sin materializar, de un mismo bien”.

Cinquè.- Així doncs, i ja que quan el Sr. F.P.T. va presentar la seva declaració de l'impost el 2 d'octubre de 2003, ja s'havia atorgat, en data 9 d'abril de 2003, l'escriptura de declaració i acceptació d'herència per la qual es van efectuar les adjudicacions de les parts indivises de la finca als recurrents, són diferents fets imposables els realitzats per tals adquisicions, i en aquest sentit, pel que fa a la prescripció, s'ha de tenir en compte la sentència del Tribunal Superior de Justícia de Madrid de 16 de gener de 1999, quan afirma: “De los datos expuestos en el anterior fundamento de derecho, se comprueba que en el momento de presentar la declaración tributaria don L.C.E. -14 de junio de 1991- se había efectuado ya la división y adjudicación de la herencia –escritura pública de 22 de diciembre de 1988-, por lo que ni existía ya comunidad hereditaria, ni los herederos estaban solidariamente obligados frente a la Hacienda Pública, como sostiene el Ayuntamiento demandado sino que, por el contrario, cada uno de los herederos era sujeto pasivo tributario y responsable, en consecuencia, del pago del impuesto por la transmisión de la porción a él adjudicada, y así lo entendió el ente local al practicar liquidaciones individuales a cada uno de los herederos-adquirentes y por la porción a cada uno de ellos transmitida (la transmitente era dueña de 1/3 parte indivisa de la casa en Madrid sita en la calle C.P. número ...), que es adjudicada a sus 4 sobrinos carnales en la misma proporción (1/12 parte indivisa, lo que representa 8,3330%), notificando cada liquidación exclusivamente a cada adquirente. // En consecuencia, la declaración tributaria presentada por don L.C.E. el 14 de junio de 1991, sólo sirve para interrumpir el período prescriptivo respecto de la liquidación tributaria en la que él es sujeto pasivo, pero sin que sirva para interrumpir los períodos de prescripción de las liquidaciones tributarias a practicar a sus hermanos

por las transmisiones a ellos efectuadas; por tanto, no existe en el expediente dato o hecho alguno que interrumpa el referido período, por lo que procede estimar la demanda, al haber transcurrido en exceso el plazo de 5 años para la operancia de los efectos prescriptivos desde el día en que finalizó el plazo reglamentario para presentar la declaración tributaria a la fecha de notificación de la liquidación del gravamen, conforme a lo previsto en los arts. 64 y siguientes de la Ley General Tributaria”.

En termes semblants es pronuncien les sentències dels Tribunals Superiors de Justícia de Múrcia , de 24 de març de 1998, Andalusia, de 6 d'abril de 1998, i de la Comunitat Valenciana, de 23 de febrer de 2002.

Sisè.- Tot això porta a la conclusió que la declaració presentada pel Sr. F.P.T. no va interrompre el termini de prescripció per a liquidar el tribut als altres subjectes passius, la Sra. M.P.T. i la Sra. P.T.M., per la qual cosa, en no haver-se produït cap actuació que pogués interrompre aquest termini respecte a aquestes últimes, s'ha de declarar la prescripció per haver transcorregut més de quatre anys entre l'acabament del termini de sis mesos establert per a autoliquidar el tribut a comptar des de la seva meritació el dia de la defunció del causant, és a dir, el 26 d'abril de 2003, i les dates de notificació de les liquidacions recorregudes (15, 19 i 20 de juny de 2007), segons el que s'estableix als arts. 64 i següents LGT.

Per tot això,

ES PROPOSA

DESESTIMAR el recurs interposat pel Sr. F.P.T.; DECLARAR la prescripció del dret a practicar liquidacions de l'impost de referència a la Sra. M.P.T. i la Sra. P.P.M.; i RETORNAR-LOS les quantitats ingressades per les liquidacions girades al seu nom, amb abonament d'interessos.